

[Udenrigsministeren.]

kun gøre nogle få bemærkninger, som jeg synes det er nødvendigt at gøre.

Til det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen, der har holdt en længere tale tidligere på dagen, som ikke meget adskilte sig fra, hvad vi tidligere havde hørt om disse emner, og som lå meget på linie med de radikale betragtninger, kan jeg sige, at på eet punkt adskilte den sig dog fra de radikale synspunkter, og det var, da det ærede medlem hævdede, at De Forenede Nationers aktion i Korea var blevet en fiasko. Det er en højst ejendommelig bedømmelse af den indsats, som De Forenede Nationer her har gjort. Jeg har den stik modsatte opfattelse, at aktionen i Korea netop ikke, som det ærede medlem sagde det, har kompromitteret De Forenede Nationer, men at den er et vidnesbyrd om, at De Forenede Nationer føler deres forpligtelse til at hævde de retsidealene, på hvilke De Forenede Nationers organisation er bygget, og derfor føler sig forpligtet til med de midler, der står til rådighed, og så stærkt som det er muligt, at vende sig imod enhver stat, der ved aggression søger at undertvinge en mindre stat.

Det ærede medlem sagde en ting til, som jeg gerne vil sætte en streg under, fordi jeg synes, det er en fortvivlet opfattelse, det ærede medlem her gør gældende, og som det er mærkeligt kan blive gjort gældende. Det ærede medlem sagde, at det var umuligt at forsvare et demokrati med magtmidler. Har det ærede medlem egentlig tænkt igennem, hvad dette betyder? Det betyder simpelthen i den verden, i hvilken vi lever, at der ikke kan eksistere noget demokrati. Det er den yderste defeatisme, som her kommer til orde, den til selvudslettelse indstillede selvopgivelse. Jeg har heldigvis for min tilværelse en helt anden opfattelse, en tro på, at også demokratierne vil være i stand til at forsvare friheden og menneskerettighederne og til at overleve den vanskelige tid, i hvilken vi lever.

Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Jeg er jo lidt ængstelig ved at svare, for så siger det ærede medlem, at jeg er polemisk, og det må jeg ikke være; men jeg kan virkelig ikke finde ud af, hvordan det skulle være muligt for mig at svare på synspunkter, som det ærede medlem fremsatte, og som jeg er uenig med ham i, uden at det bliver en polemik mod hans synspunkter. Hvis der findes et middel til at undgå det, vil jeg meget gerne belæres derom. Jeg tror ikke, det er muligt.

Jeg vil særlig gøre nogle enkelte bemærkninger til, hvad det ærede medlem sagde om forholdet mellem A-pagten og De Forenede Nationer. Han sagde, at vi sammenblandede de to parter, og gav den forklaring, at i De Forenede Nationer mødes jo alle, og det gør de ikke i A-pagten. Det er fuldstændigt rigtigt, der er den forskel, og det har ingen af os bestridt. Det er ikke det, vi har diskuteret. Men A-pagten er for det første ikke i principiel modsætning til De Forenede Nationer, men må betragtes som et supplement til De Forenede Nationer. Og jeg vil gå et skridt videre: jeg tror, at A-pagten måske er forudsætningen for, at De Forenede Nationer overhovedet kan nå sit mål: at skabe en vis tryghed i verden. Det kan De Forenede Nationer ikke i øjeblikket på grund af sin altomfattende karakter. Men det er muligt, at den fasthed, som tilvejebringes i verden igennem A-pagten, til sin tid vil give De Forenede Nationer den indflydelse, som vi alle ønsker at den skal have.

Vi bestrider ikke, at der på mange måder er forskel på De Forenede Nationer og Atlantpagten. Det, vi har sagt, og det, jeg har sagt her fra denne talerstol i dag, er, at den politik, som vi fører indenfor de to organisationer, følger den samme linie. Jeg bestrider heller ikke, at de økonomiske vilkår har nogen indflydelse på forsvarets opbygning. Det, jeg sagde i de bemærkninger, jeg gjorde om valutabalancen, sigtede jo kun til ligesom at afbalancere den voldsomhed, hvormed man ofte fra anden side hævder, at det er forsvarsudgifterne alene, der volder os vanskeligheder og er årsag til, at vi må foretage en nedsættelse af forbruget og forskellige indskrænkninger. Det er denne ganske ensidige betragtning, jeg har vendt mig imod, og fremhævet, at der virkelig også er andre ting, der spiller ind og har stor indflydelse, f. eks. vore dårlige terms of trade, og det er også givet, at hvis de forbedres, kan mange vanskeligheder, som forsvarsudgifternes stigning kan medføre, i høj grad blive afhjulpet, således at det mørke billede, det ærede medlem tegner, måske slet ikke behøver at blive til virkelighed.

Løvrigt vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at vi er i høj grad opmærksomme på disse ting indenfor Atlantpagten, hvor vi netop nu har nedsat en 12 mands komité med en repræsentant for hvert af landene, som just har til opgave, inden der træffes beslutninger om, hvorledes det videre frem i tiden skal gå med forsvarsudgifterne, at undersøge og vurdere forholdet mellem de militære udgifter og de økonomiske mulig-